

BCBP Beogradski centar za
bezbednosnu politiku

PREPORUKE ZA UNAPREĐENJE RADA POLICIJE NA LOKALNOM NIVOU

Zaključci i preporuke građanske skupštine
na Fruškoj gori 18-19. aprila 2026.

Beograd, april 2026.

Sadržaj

UVOD	5
O građanskoj skupštini	5
KOMUNIKACIJA I SARADNJA POLICIJE SA GRAĐANIMA	6
Preporuke	6
Kontekst	7
Predlog zakonskih izmena	8
IZBOR NAČELNIKA POLICIJSKE UPRAVE	10
Preporuke	10
Kontekst	11
Predlog zakonskih izmena	12
O Beogradskom centru za bezbednosnu politiku	13

Organizaciju građanske skupštine i izradu ove publikacije finansijski je podržala Nacionalna zadužbina za demokratiju. Odgovornost za sadržaj studije snosi jedino Beogradski centar za bezbednosnu politiku.

Organizaciju građanske skupštine „Policija u lokalnoj zajednici“ podržala je Evropska unija u okviru projekta „Otpor represiji, potpora reformi: Izgradnja građanske platforme za odgovornost u sektoru bezbednosti Srbije“. Za stavove iznete u dokumentu odgovoran je jedino BCBP i ne može se ni u kom slučaju smatrati da oni odražavaju stavove Evropske unije.

Pred Vama su objedinjene preporuke građana formulisane tokom građanske skupštine „Policija u lokalnoj zajednici“, zasnovane na razgovorima sa ekspertima i moderiranim grupnim diskusijama. Preporuke se odnose na dve ključne oblasti:

- komunikaciju i saradnju policije na lokalnu sa građanima
- proces izbora načelnika područne policijske uprave

Cilj preporuka je unapređenje transparentnosti, odgovornosti i efikasnosti rada policije na lokalnom nivou. Većina preporuka može da se sprovede unapređenjem prakse i podzakonskih akata, a pojedine preporuke zahtevaju i zakonske izmene. Zbog toga celokupne zaključke i preporuke dostavljamo Ministarstvu unutrašnjih poslova u okviru javne rasprave o Nacrtu zakona o unutrašnjim poslovima (3-24. april 2026).

O građanskoj skupštini

Beogradski centar za bezbednosnu politiku (BCBP) organizovao je građansku skupštinu „Policija u lokalnoj zajednici“ kao deo šireg napora za jačanje građanskog nadzora nad radom policije u Srbiji, u okviru projekta koji podržavaju Delegacija Evropske unije u Beogradu i Nacionalna zadužbina za demokratiju. Skupština je održana 18. i 19. aprila 2026. godine u Vrdniku i sa namerom da okupi građane kako bi kroz strukturisanu diskusiju izneli svoje stavove i iskustva, te zajednički formulisali preporuke za unapređenje rada policije na lokalnu. Ove preporuke namenjene su Ministarstvu unutrašnjih poslova, kao doprinos javnoj raspravi o Nacrtu zakona o unutrašnjim poslovima .

Rad skupštine bio je organizovan kroz kombinaciju malih grupnih diskusija i plenarnih sesija, uz učešće moderatora, eksperata i ljudi sa dugogodišnjim iskustvom rada u policiji. Učesnici su imali priliku da razmene mišljenja, postavljaju pitanja i aktivno učestvuju u oblikovanju konkretnih predloga javne politike. Na ovaj način građanska skupština je služila kao mehanizam direktnog uključivanja građana u donošenje preporuka za unapređenje transparentnosti, odgovornosti i poverenja između policije i zajednice.

Tridesetšest učesnika građanske skupštine birano je preko profesionalne agencije tako da predstavlja prigodni nacionalni uzorak, tako da su zastupljeni različiti uzrasti, polovi, nivoi obrazovanja, stavovi o policiji, a obezbeđena je i geografska reprezentativnost. Metodološku podršku ovom formatu deliberativne demokratije pružio je Institut za filozofiju i društvenu teoriju.

KOMUNIKACIJA I SARADNJA POLICIJE SA GRAĐANIMA

Preporuke

1. Decentralizacija kanala komunikacije

Preporučuje se uspostavljanje decentralizovanog modela komunikacije u okviru kojeg svaka policijska uprava razvija sopstvene kapacitete za pravovremeno i kontinuirano informisanje građana. To podrazumeva imenovanje portparola ili komunikacionog lica, uz podršku organizovane PR funkcije ili tima koji će se sistematski baviti odnosima sa javnošću. Istovremeno, potrebno je obezbediti da svaka uprava koristi različite komunikacione kanale – uključujući internet stranice, naloge na društvenim mrežama i Viber grupe ili slične platforme – kako bi informacije bile dostupne širokom krugu građana. Poseban akcenat treba staviti na obuku službenika uključenih u komunikaciju, kako bi se osigurala profesionalnost, jasnoća i doslednost u javnom nastupu policije.

2. Direktna i dvosmerna komunikacija sa građanima

Preporučuje se institucionalizacija redovne dvosmerne komunikacije između policije i građana kroz različite oblike neposrednog kontakta. To uključuje organizovanje okruglih stolova o lokalnim bezbednosnim pitanjima, uvođenje Dana otvorenih vrata, postavljanje informativnih punktova policije, kao i sprovođenje anketa o zadovoljstvu građana radom policije i stanjem bezbednosti. Ključno je da ovakve aktivnosti ne ostanu ad hoc, već da postanu redovna praksa, uz obavezno javno objavljivanje izveštaja i zaključaka kako bi se osigurala transparentnost i odgovornost. Ovi mehanizmi mogu se dodatno institucionalno osnažiti kroz postojeće okvire lokalnih saveta za bezbednost, koji već imaju zakonsko utemeljenje i predstavljaju prirodnu platformu za dijalog između policije i zajednice.

3. Razvoj interaktivnih digitalnih alata

Preporučuje se razvoj jedne ili više interaktivnih digitalnih mapa koje bi omogućile efikasniju komunikaciju i veću transparentnost rada policije. Takvi alati treba da omogućе građanima da lakše lociraju najbližu nadležnu policijsku stanicu i direktno kontaktiraju nadležne policijske službenike, potencijalno i prate status svojih prijava, te da dobiju uvid u primere dobre prakse, kao i da se informišu o aktivnostima i rezultatima rada policije. Na taj način se jača poverenje građana i unapređuje pristupačnost institucija. Istovremeno, neophodno je obezbediti da svi digitalni sistemi budu u potpunosti usklađeni sa propisima o zaštiti podataka o ličnosti i tajnosti istraga, kako bi se zaštitila prava građana i integritet postupaka.

4. Sektorski policajci kao lokalne kontakt tačke

Preporučuje se uspostavljanje jasnih i dostupnih kontakt tačaka između policije i građana na nivou svakog bezbednosnog sektora na teritoriji opštine. To podrazumeva imenovanje konkretnog policijskog službenika zaduženog za komunikaciju sa lokalnom zajednicom u svom sektoru, a koji će biti prepoznat kao neposredna veza između građana i policije. Važno je obezbediti njegovu dostupnost i prepoznatljivost u zajednici, ustaljenost u radu na sektoru, kao i kontinuiranu obuku iz oblasti komunikacije i rada sa građanima. Ovakav pristup jača poverenje i uzajamne odnose policije i građana, te omogućava efikasnije rešavanje lokalnih bezbednosnih pitanja.

Kontekst

U Srbiji je formalno uspostavljen koncept „policije u zajednici“, koji podrazumeva saradnju policije i građana u prepoznavanju i rešavanju lokalnih bezbednosnih problema. Ovaj pristup je prepoznat u strateškim dokumentima još od 2013. godine, ali se u praksi nije razvijao kao dosledna i kontinuirana politika. Iako postoje predviđeni mehanizmi poput policajaca u zajednici, sastanaka sa građanima i lokalnih partnerstava, njihova primena je često sporadična i zavisi od resursa i prioriteta unutar policije. Kao rezultat, saradnja sa građanima ostaje ograničena i uglavnom se ne odvija kroz stabilne i institucionalizovane kanale. Model lokalnih saveta za bezbednost nije sasvim zaživeo, uprkos podršci Organizacije za evropsku bezbednost i saradnju. Dok je u periodu 2015–2017. ovakvih tela bilo oko 120, danas se procenjuje da postoji tek dvadesetak, od kojih je aktivan samo manji broj.

Komunikacija policije sa građanima dodatno je opterećena izraženom centralizacijom. Informisanje javnosti dominantno se odvija na nivou Ministarstva unutrašnjih poslova, kroz nastupe ministra ili direktora policije i putem centralnih kanala komunikacije. Lokalni nivo ima veoma ograničenu ulogu: policijski službenici retko istupaju u javnost, a čak i za lokalne inicijative i oblike saradnje često je potrebno odobrenje iz centrale. Izveštaji o radu policijskih uprava formalno se podnose lokalnim skupštinama, ali nisu dostupni široj javnosti. Ovakav model otežava pravovremenu i neposrednu komunikaciju o lokalnim pitanjima, smanjuje transparentnost i može dovesti do neadekvatnog informisanja javnosti, uključujući i slučajeve iznošenja osetljivih informacija.

Uporedna praksa pokazuje da je moguće razviti znatno otvoreniji i funkcionalniji model komunikacije na lokalnom nivou. U zemljama poput Finske, Švedske, Hrvatske ili Grčke, lokalne policijske uprave imaju sopstvene komunikacione kanale i aktivno koriste društvene mreže za svakodnevno informisanje građana, davanje bezbednosnih saveta i direktnu interakciju sa zajednicom. Lokalni policijski rukovodioci i službenici su vidljiviji i dostupniji javnosti, a komunikacija obuhvata širok spektar tema – od operativnih informacija do preventivnih aktivnosti i saradnje sa građanima. Ovakvi modeli doprinose većoj transparentnosti, boljoj informisanosti građana i jačanju poverenja u policiju, uz očuvanje institucionalne odgovornosti i zaštite osetljivih podataka.

Predlog zakonskih izmena

U članu 27 Nacrta zakona o unutrašnjim poslovima dodati novi stav 5:

„Organizacione jedinice van sedišta Direkcije policije neposredno obaveštavaju javnost o pitanjima od lokalnog značaja, u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima.”

U članu 27 Nacrta zakona o unutrašnjim poslovima brisati predloženi stav 5 ili ga zameniti sledećim tekstom:

~~„Zaposleni i radno angažovani u Ministarstvu ne mogu samoinicijativno istupati u javnosti i sredstvima javnog informisanja u vezi sa obavljanjem poslova u Ministarstvu.”~~

„Zaposleni mogu istupati u javnosti u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima, naročito na lokalnom nivou, kada je to od značaja za informisanje građana i ne šteti ugledu Ministarstva.”

U članu 38 „Poslovi policijske uprave”, stav 2 uneti sledeće dopune u tačke 6-8:

- 6) obezbeđuje redovno i hitno informisanje i izveštavanje Direkcije policije **I JAVNOSTI** o pojavama i događajima na svom području;
- 7) ostvaruje saradnju sa jedinicama lokalne samouprave i drugim subjektima na području za koje je obrazovana **I RAZVIJA NEPOSREDNU KOMUNIKACIJU SA ZAJEDNICOM;**
- 8) **OBJAVLJUJE I** dostavlja informaciju **IZVEŠTAJ O RADU I** stanju javne bezbednosti skupštini jedinice lokalne samouprave na čijem području se nalazi, jednom godišnje, **NAJDALJE DO 31. MARTA ZA PRETHODNU KALENDARSKU GODINU;**

U članu 39 „Poslovi policijske stanice”, stav 2 uneti sledeće dopune u tačke 5-7:

- 5) ostvaruje saradnju sa jedinicama lokalne samouprave i drugim subjektima zajednice **I RAZVIJA NEPOSREDNU KOMUNIKACIJU SA ZAJEDNICOM;**
- 6) obezbeđuje redovno i hitno informisanje i izveštavanje policijske uprave **I JAVNOSTI** o pojavama i događajima na svom području;
- 7) **OBJAVLJUJE I** dostavlja **IZVEŠTAJ O RADU I** stanju javne bezbednosti skupštini jedinice lokalne samouprave ili gradske opštine **NA ČIJEM PODRUČJU SE NALAZI** jednom godišnje, **NAJDALJE DO 31. MARTA ZA PRETHODNU KALENDARSKU GODINU;**

Na sledeći način shodno dopuniti i član 161 o spoljašnjoj kontroli „Organi teritorijalne autonomije, jedinice lokalne samouprave i gradske opštine“:

„Skupština i izvršni organ teritorijalne autonomije, jedinice lokalne samouprave i gradske opštine razmatraju **IZVEŠTAJE O RADU POLICIJE I** stanju javne bezbednosti na svom području, dostavljenu od strane nadležne organizacione jedinice Ministarstva.

Organi iz stava 1. ovog člana u vezi sa dostavljenim izveštajem zauzimaju stavove o prioritetima za unapređenje zaštite bezbednosti ljudi i imovine i podnose odgovarajuće predloge rukovodiocu nadležne organizacione jedinice Direkcije policije van sedišta.

U cilju realizacije predloga i prioriteta iz stava 2. ovog člana ~~možu se osnovati~~ **OSNIVAJU SE SAVETI ZA BEZBEDNOST** savetodavna tela na pokrajinskom i lokalnom nivou.

SASTAV I NAČIN RADA TELA IZ STAVA 3. OVOG ČLANA UREĐUJE SE POSEBNIM ZAKONOM.”

U članu 165 „Objavljivanje izveštaja“ umetnuti stav 3 koji glasi:

„Organizacione jedinice van sedišta Direkcije policije objavljuju godišnje izveštaje o stanju bezbednosti i postupanju policije na svom području na način lako dostupan javnosti na internet prezentaciji MUP-a i sopstvenim internet prezentacijama.”

Preporuke

1. Uspostavljanje nezavisnog i inkluzivnog modela izbora

Preporučuje se uspostavljanje modela izbora načelnika policijske uprave koji je zasnovan na nezavisnosti, stručnosti i uključivanju različitih aktera. Takav model podrazumeva formiranje nezavisnog ili mešovitog tela u čijem sastavu bi bili stručnjaci, predstavnici policije i predstavnici lokalne zajednice, čime bi se obezbedila ravnoteža između profesionalnih i društvenih interesa. Postupak izbora trebalo bi da bude višefazan i da obuhvati javni konkurs, stručnu evaluaciju kandidata, kao i donošenje konačne odluke kroz komisiju ili savet. Cilj ovakvog pristupa jeste smanjenje političkog uticaja i jačanje profesionalnih kriterijuma u izboru rukovodećih kadrova. Kao institucionalni okvir koji već postoji u zakonodavstvu, lokalni saveti za bezbednost prepoznaju se kao pogodno telo za ovu ulogu, ali uz potrebu da njihovo učešće u procesu izbora bude obavezno, a ne samo savetodavno.

2. Transparentnost postupka

Transparentnost procesa izbora načelnika policijske uprave predstavlja ključni preduslov za jačanje poverenja javnosti u institucije. Neophodno je obezbediti da informacije o kandidatima budu dostupne javnosti, uključujući njihove biografije, profesionalno iskustvo i relevantne reference. Pored toga, sam proces izbora treba da bude jasno definisan, dokumentovan i otvoren za uvid, kako bi se obezbedila njegova proverljivost i legitimitet. Ovakav pristup doprinosi smanjenju sumnji u pristrasnost i omogućava građanima da budu informisani o osobama koje preuzimaju ključne funkcije u policiji.

3. Ograničenje mandata

Preporučuje se uvođenje vremenskog ograničenja mandata načelnika policijske uprave na period od četiri godine, uz mogućnost jednog reizbora. Ovakvo rešenje omogućava uspostavljanje ravnoteže između potrebe za kontinuitetom u radu i potrebe za smenjivošću funkcije. Ograničenje mandata doprinosi sprečavanju preterane koncentracije moći i podstiče odgovornost nosilaca funkcije, uz istovremeno očuvanje institucionalne stabilnosti.

4. Evaluacija i nadzor rada

U cilju jačanja odgovornosti i unapređenja kvaliteta rada, preporučuje se uvođenje periodične evaluacije rada načelnika policijske uprave, najmanje jednom u dve godine, odnosno na sredini mandata. Ovaj zadatak bi mogao da se poveri istom nezavisnom ili mešovitom telu koje je učestvovalo u izboru načelnika. Evaluacija treba da bude zasnovana na jasno definisanim kriterijumima i da omogući objektivnu procenu učinka. Istovremeno, važno je zadržati i osnažiti nadzornu funkciju nadležnih tela, kako bi se obezbedila kontinuirana kontrola rada i pravovremeno reagovanje u slučaju nepravilnosti.

5. Kriterijumi za izbor

U pogledu kriterijuma za izbor načelnika policijske uprave, zaključeno je da postojeći zakonski okvir u najvećoj meri pruža adekvatnu osnovu za selekciju kandidata. Iako su pojedini predlozi išli u pravcu dodatnog pooštavanja uslova (na primer, da načelnik ne može da bude neko ko je kažnjavan bilo kakvom kaznom zatvora), osnovni problem nije prepoznat u normativnom okviru, već u njegovoj primeni. Stoga se kao prioritet ističe potreba za doslednim sprovođenjem postojećih kriterijuma u praksi, uz obezbeđivanje transparentnog i nepristrasnog postupka izbora.

Kontekst

U Srbiji se načelnik policijske uprave bira kroz interni konkurs koji raspisuje i kontroliše Ministarstvo unutrašnjih poslova, i to kada mesto ostane upražnjeno. Građani ne učestvuju u ovom procesu, niti je on otvoren za širu javnost. Propisani su određeni formalni uslovi za ovu funkciju, kao što su državljanstvo Srbije, prebivalište u zemlji, završen fakultet, nepostojanje aktuelnog krivičnog postupka ili duže kazne zatvora, odgovarajuće iskustvo u rukovođenju policijom i najmanje čin majora. Načelnika postavlja direktor policije, kojem je on neposredno i odgovoran, što pokazuje da je reč o izrazito hijerarhijskom i centralizovanom modelu upravljanja.

Iako lokalne skupštine mogu da razmatraju izveštaje o stanju bezbednosti na svojoj teritoriji i da zauzimaju stavove o lokalnim bezbednosnim prioritetima, one nemaju nikakvu formalnu ulogu u izboru načelnika policijske uprave. Odgovornost načelnika prema građanima stoga ostaje posredna i ograničena, dok je ključna vertikalna odgovornosti usmerena ka vrhu policijske hijerarhije. U Srbiji nije bilo šire javne rasprave o ovom pitanju, već se ono uglavnom otvaralo posredno, kroz rasprave o upravljanju ljudskim resursima, konkursima, vršiocima dužnosti i kontroli rada policije. Premda sadašnji model može da obezbedi kontinuitet i stručnost, ukoliko se dosledno primenjuje, malo prostora je ostavljeno za spoljašnju kontrolu, javnu proverljivost i direktniju vezu između rukovodstva policije i lokalne zajednice.

Uporedna praksa pokazuje da ne postoji jedinstven model izbora načelnika lokalne policije, već da rešenja zavise od šireg institucionalnog i političkog okvira. U zemljama poput Hrvatske, Slovenije i Bugarske primenjuje se model internog stručnog izbora, sličan onom u Srbiji, dok u Holandiji kandidatura kreće iz policijskog sistema, ali imenovanje potvrđuje ministar. Nasuprot tome, u Kanadi i Belgiji koriste se modeli izbora preko nezavisnih tela, poput policijskih saveta ili komisija, kako bi se smanjio neposredan politički uticaj i ojačala stručna i institucionalna ravnoteža. U Engleskoj i Velsu postoje modeli u kojima građani neposredno ili posredno biraju telo koje postavlja i nadzire policijsko rukovodstvo, čime se jača demokratska vidljivost i odgovornost prema lokalnoj zajednici. Od pitanja ko odlučuje o izboru načelnika i kome je on posle odgovoran zavisi da li će prevladati logika unutrašnje hijerarhije, političke kontrole, stručnog nadzora ili javne odgovornosti prema građanima.

Predlog zakonskih izmena

Predlažemo uvođenje novog člana (pod brojem 35) u Nacrtu zakona o unutrašnjim poslovima:

“Načelnik policijske uprave

Načelnik policijske uprave može biti lice koje ispunjava uslove predviđene za rukovodeća radna mesta srednjeg nivoa, u skladu sa zakonom, i koje ima prijavljeno prebivalište na području policijske uprave najmanje godinu dana neprekidno.

Načelnika policijske uprave imenuje direktor policije, nakon sprovedenog javnog konkursa i nakon dobijanja saglasnosti lokalnog saveta za bezbednost, osnovanog u skladu sa članom 161, stav 3 ovog Zakona za područje na kojem se policijska uprava nalazi.

Mandat načelnika policijske uprave traje četiri godine, nakon čega može biti imenovan još jednom, po postupku predviđenim u stavu 2.

Profesionalne biografije kandidata i program rada sa prioritetima za područje koje policijska uprava obuhvata objavljuju se javno tokom trajanja postupka izbora, uz poštovanje propisa o zaštiti podataka o ličnosti.

Pored godišnjeg ocenjivanja u skladu sa članom 212 ovog zakona, rad načelnika policijske uprave podleže periodičnoj evaluaciji koju sprovodi lokalni savet za bezbednost jednom u dve godine.

Na osnovu ocene periodične evaluacije lokalni savet za bezbednost može direktoru policije da predloži razrešenje načelnika policijske uprave.

Načelnik policijske uprave odgovoran je za svoj rad direktoru policije, kao i lokalnoj zajednici, kroz mehanizme javnog izveštavanja i saradnje sa lokalnim organima i savetima za bezbednost.”

O Beogradskom centru za bezbednosnu politiku

Beogradski centar za bezbednosnu politiku (BCBP) jeste nezavisni istraživački centar koji doprinosi unapređenju bezbednosti građana u skladu sa demokratskim principima i poštovanjem ljudskih prava kroz istraživanje, javno zastupanje, razvoj zajednice i obrazovanje. Od osnivanja 1997. godine do 2010. radi pod imenom Centar za civilno-vojne odnose (CCVO). Od 2012. godine redovno je nabolje ocenjeni *tink-tenk* sa Zapadnog Balkana koji se bavi temom odbrane i nacionalne bezbednosti, kao i temom spoljne politike i međunarodnih odnosa, na najpoznatijoj rang listi istraživačkih centara (*Global Go To Think Tank Index Report*). Uvršten je na listu 100 think tankova koje treba pratiti 2025 (100 Think Tanks To Watch 2025), koju sastavlja svetska zajednica *On Think Tanks*.

Istraživački tim BCBP-a razvio je jedinstvenu metodologiju za nadgledanje tokova i ocenjivanje dometa reforme sektora bezbednosti – *Indeks reforme sektora bezbednosti*. Objavio je dva godišnjaka reforme sektora bezbednosti u Srbiji 2008. i 2012. godine, a metodologija je kasnije primenjena i u drugim zemljama Zapadnog Balkana. Od tada BCBP kontinuirano prati rad vojske, policije, službi bezbednosti, privatnog sektora bezbednosti, kao i institucija nadležnih za kontrolu i nadzor bezbednosnih organa.

Osnivač je Beogradske škole za studije bezbednosti i specijalističkih postdiplomskih studija koje su prerasle u uspešan master program *Međunarodna bezbednost* na Fakultetu političkih nauka u Beogradu. Jedan je od osnivača Nacionalnog konventa o Evropskoj uniji i koordinator Radne grupe za Poglavlje 24 (Pravda, sloboda i bezbednost), te osnivač i koordinator koalicije prEUgovor koja prati reforme u okviru poglavlja 23 (Pravosuđe i osnovna prava) i 24 (Pravda, sloboda, bezbednost) pristupnih pregovora Srbije i Evropske unije. BCBP organizuje Beogradsku bezbednosnu konferenciju, godišnju međunarodnu konferenciju o spoljnoj politici i bezbednosti, koja je nasledila Beogradski bezbednosni forum (2011-2021) čiji je prethodno bio suorganizator. BCBP je 2020. godine osnovao Civilni odbor za zaštitu branitelja ljudskih prava i uzbunjivača, a krajem 2025. godine osnovao je i Mrežu integriteta, koja okuplja pojedince od integriteta u različitim društvenim sferama, uključujući i sektor bezbednosti.

PREPORUKE ZA NAPREĐENJE RADA POLICIJE NA LOKALNOM NIVOU

Zaključci i preporuke građanske skupštine
na Fruškoj gori 18-19. aprila 2026.

Izdavač

Beogradski centar za bezbednosnu politiku
Đure Jakšića 6/5 Beograd
www.bezbednost.org

Priredila:

Jelena Pejić Nikić

Stručna podrška:

Dušan Stanković, Saša Đorđević i Predrag Petrović

Metodološka podrška:

Jovana Timotijević

Operativna podrška:

Jelena Jovanović

Tim građanske skupštine (moderatori i zapisničari):

Miloš Jovanović, Ivana Ranković, Isidora Stakić, Gorana Pević, Natalija Rosić, Sara
Denić, Kristina Lazić, Teodora Podunavac

Fotografije:

Aleksandar Tankosić, Dar Studio Photography

Dizajn i prelom:

Srđan Ilić

*Zahvaljujemo se Bogoljubu Živkoviću, Željku Nikaču i Edinu Kalaču na stručnoj diskusiji
sa učesnicima građanske skupštine.*

** Svi pojmovi koji su u tekstu upotrebljeni u muškom gramatičkom rodu obuhvataju muški
i ženski rod lica na koja se odnose.*

Beograd, april 2026.